

Следователно, когато казватъ за нѣкого, че не може да мисли, това показва, че той е изгубилъ нѣщо ценено. Когато мѫжътъ дърпа жена си за косата, той иска да ѝ каже: Жено, излѣзъ вече отъ болницата; доста си седѣла тамъ. Понѣкога и жената постѣжпва съ мѫжа си по сѫщия начинъ. Това не показва, че хората сѫ болни, но има нѣщо въ тѣхъ, което не е на мѣстото си. Трѣбва да дойде нѣкой опитенъ човѣкъ, да го наимѣсти. Нормално ли е човѣкъ да се съмнява въ сѫществуването на Бога и на духовния свѣтъ? Нормално ли е да се отказва отъ своите чувства? — Не е нормално. Значи, има нѣщо, което не е на мѣстото въ човѣка, и Богъ го намѣства. — Какъ? — Туря ви въ затворъ, въ болница, хваща ви за главата и ви разтръсва.

Христосъ казва: „Вие сте виделина на свѣта.“ Стремете се да придобиете повече свѣтлина. Всѣко противоречие носи свѣтлина за човѣшкия умъ, както пракънътъ се запалва при търкането на две парчета кремъкъ едно въ друго. Следъ разрешаване на всѣко противоречие човѣкъ започва да мисли право. Хората мислятъ, когато ги сполети нѣкакво нещастие. Ако майката изгуби синъ или дѣщера, тя започва да се интересува отъ другия свѣтъ, иска да знае, кѫде е отишло любимото ѹ дете. Детето ви е тамъ, дето вие сте били преди сто години. — Азъ не помня нищо. — Че ти не помнишъ нищо, това не опровергава истината. Помните ли, че сте били въ утробата на майка си? Ако непомните, и това не опровергава истината. Поставете единъ човѣкъ въ магнетиченъ сънъ и слушайте, какво ѹ говори. Той ѹще ви разправи живота си отъ четири-петъ прераждания насамъ. Щомъ се събуди отъ съня, всичко забравя. Достатъчно е да отдалечите човѣка отъ физическия свѣтъ, да го извадите отъ гѣстата материя, за да си спомни много нѣща отъ минали сѫществувания. Потънте ли отново въ гѣстата материя, пакъ забравя всичко. Физическиятъ свѣтъ представя мъгла за човѣшкото съзнание. Тя му прѣчи да вижда ясно и да се ориентира. Магнетичниятъ сънъ не е нищо друго, освенъ разпрѣсване на мъглата и облачитъ въ съзнанието на човѣка, за да вижда ясно, стде иде той и накѫде отива.

„Градъ, поставенъ на планина.“ Не се казва градъ, поставенъ на поле, но на Господня планина. Богъ е ка-